

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ
Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΪΟΥ 2016

- ✿ «Τῶν ἁγίων μυροφόρων Ἵναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ Τοῦ ἐξ Ἄριμαθαίας καὶ Τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου».
- ✿ Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (348).
- ✿ Ἀχιλλεῖου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἔνα συνηθισμένο ζήτημα, που πάντα απασχολεί την Εκκλησία, είναι τα παράπονα των ενδεών, εκείνων που αναξιοπαθούν και περιμένουν βοήθεια και περίθαλψη από την Εκκλησία. Απ' αυτούς «ἀπαύστως ἡ Ἐκκλησία παρενοχλεῖται» (*), καθώς λέγεται σ' έναν Κανόνα κάποιας τοπικῆς Συνόδου· γιατί δεν είναι μόνο οι πραγματικά ενδεείς, μα είναι και εκείνοι που το έκαμαν δουλειά τους να χτυπούν τις πόρτες και να ζητιανεύουν. Ο Ιησούς Χριστός εἶπε το αξιοσημείωτο εκείνο, ὅτι «τούς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν» (Ματθ. 26,11)· πάντα θα ἴχωμε μαζί μας τους φτωχοὺς, πάντα δηλαδή θα υπάρχουν φτωχοὶ στον κόσμο για διάφορες αἰτίες, κι ας λένε οι κοινωνιστικές θεωρίες, εἴτε γιατί στ' ἀλήθεια τα πιστεύουν εἴτε γιατί προφασίζονται. Δεν μπαίνομε ὁμως τώρα για να εξετάσουμε το θέμα τούτο, που είναι πολὺ δύσκολο και πολύπλοκο· διαπιστώνουμε μόνο πως πάντα υπάρχουν φτωχοὶ, υπάρχουν ενδεεῖς κι αναξιοπαθεῖς στον κόσμο, κι αυτοὶ εἶναι συνάνθρωποὶ μας, ἀδελφοὶ και πλησίον. Ἡ Εκκλησία, το σῶμα του Χριστοῦ και ἡ κοινωνία της ἀγάπης, εἶναι φυσικό να ενδιαφέρεται για την κατάσταση των μελῶν της. Στην Εκκλησία, καθώς γράφει ο μέγας Ἀπόστολος, «εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορ. 12,26). Πάντα λοιπὸν ἡ Εκκλησία, ἀπὸ τα χρόνια των ἁγίων Ἀποστόλων μέχρι σήμερα, μέσα στο ἔργο της και την αποστολή της, χρέος της ἔχει την ἀσκηση της φιλανθρωπίας, τη μέριμνα για τους φτωχοὺς και τους ενδεεῖς, χωρὶς διάκριση ἀνάμεσα στους ανθρώπους. Τη χάρι των θείων μυστηρίων ἡ Εκκλησία την παρέχει μόνο στους πιστοὺς, τη φιλανθρωπία την εκτείνει προς ὅλους τους ανθρώπους.

Ἡ ἀσκηση της φιλανθρωπίας δεν εἶναι βέβαια εὐκόλο και ανεύ-

(*) 79 κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένη τοπικῆς Συνόδου, Πηδάλιον Νικοδήμου του Ἀγορείτου, σελ. 504

θυνο έργο, αλλ' αντίθετα είναι από τα πιο δύσκολα και λεπτά διακονήματα της Εκκλησίας. Η φιλανθρωπία, καθώς και όλες οι κοινωνικές αρετές που πηγάζουν από την αγάπη, είναι πρώτα και κύρια προσωπική σχέση των αδελφών μεταξύ τους. Σ' αυτή τη σχέση ο καθένας, πηγαία και αυθόρμητα, θεοκίνητος και θεοδίδακτος, ξέρει να ασκήση φιλανθρωπία κι ελεημοσύνη, καθώς και δεν έλειψε να διδάξη τον τρόπο ο Ιησούς Χριστός στα Ευαγγέλια. Το πράγμα δυσκολεύει, όταν η Εκκλησία πάη να ξεπεράση τη μορφή της προσωπικής ασκήσεως της φιλανθρωπίας και θέλη, επειδή αναγκάζεται από τα πράγματα, να οργανώση τη διακονία «*τήν εις τούς άγιους*» (Β' Κορ. 8,4). Χρησιμοποιούμε ειδικές λέξεις και εκφράσεις του αποστόλου Παύλου, για να μην ξεπέση ο λόγος στα σύγχρονα κρατικά και υπηρεσιακά σχήματα, που μιλάνε για κοινωνική πρόνοια και κοινωνική πολιτική. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μέσα στα σχήματα αυτά υπάρχει η ευεργετική και αγαθοποιός επίδραση του κοινωνικού κηρύγματος του Ευαγγελίου, αλλά η Εκκλησία πρέπει να μείνη όχι μόνο στη λέξη της φιλανθρωπίας και την αποστολική έκφραση της «*λειτουργίας τής πίστεως*» (Φιλιπ. 2,17), αλλά και να οργανώση τη διακονία κατά τρόπο καθαρά εκκλησιαστικό, δίνοντας σ' αυτήν πνευματικό περιεχόμενο και τη σωστή σειρά προτεραιότητας μέσα στα άλλα εκκλησιαστικά έργα. Γι' αυτά μιλάει (...) η αποστολική περικοπή.

...**Α**υτά τα λόγια, (...) καθαρά μας δίνουν να καταλάβωμε το πολύ σπουδαίο τούτο για τον καιρό μας, ποιο δηλαδή είναι το έργο της Εκκλησίας. Γιατί πραγματικά στον καιρό μας οι πιο πολλοί δεν ξέρομε τι είναι η Εκκλησία, τι κάνει η Εκκλησία, και τι τέλος πάντων πρέπει να ζητάμε από την Εκκλησία.

...**Η** Εκκλησία δεν είναι μόνο οι ιεροί ποιμένες αφού και σ' εκείνα τα χρόνια Εκκλησία δεν ήσαν μόνο οι Απόστολοι. Αυτό θα η πως τα ζητήματα της Εκκλησίας είναι ζητήματα κοινά, των ποιμένων και του λαού. Έχουν βέβαια οι ιεροί ποιμένες μια ηγετική θέση στην Εκκλησία μα δεν αγνοούν το λαό και δεν κάνουν τίποτα, χωρίς και τη γνώμη του λαού. Του λαού βέβαια, που είναι λαός του Θεού, και ενδιαφέρεται στ' αλήθεια για την Εκκλησία και για τα ζητήματα της Εκκλησίας του λαού, που πριν απ' όλα θέλει να ανήκη στην Εκκλησία και ξέρει όχι μόνο τα δήθεν δικαιώματά του, αλλά και τις ευθύνες και τα χρέη του προς την Εκκλησία.

Κυριακή των Μυροφόρων

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ στ' 1 – 7)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακοπεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἀρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρημελοῦντο αἱ χήραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομὴν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, «Δεν εἶναι σωστό νὰ ἀφήσωμεν εμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ υπηρετοῦμε σε τραπέζια. Αναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἐπτά ἄνδρας μεταξύ σας ποὺ νὰ χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπὸ Ἁγίου Πνεύμα καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, εμεῖς δε θὰ ἀφοσιωθούμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ λόγου». Αὐτὰ ποὺ εἶπαν, ἄρεσαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμάτον πίστιν καὶ Πνεύμα Ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χεῖρα. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἠῤῥξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, Ἀποστολικὴ Διακονία)

...Βλέπομε στο κείμενο τι δεν είναι και τι είναι σωστό για τους ιερούς ποιμένες. Σωστό γενικά δεν είναι να αφήνης το έργο σου και να καταγίνεσαι με τα έργα των άλλων· παρεκτός και δεν έχεις έργο δικό σου ή δεν αγαπάς ή δεν εκτιμάς το έργο, με το οποίο σε τίμησε ο Θεός μέσα στην Εκκλησία. Οι ιεροί ποιμένες στην Εκκλησία δεν είναι για τραπεζοκόμοι, όση κι αν κάποτε παρουσιάζεται ανάγκη· οι ποιμένες στην Εκκλησία είναι για να αφοσιώνονται στο έργο της θείας λατρείας και του κηρύγματος, όσο κι αν κάποτε αυτό το διπλό έργο φαίνεται περιττό και άχρηστο. Κι όμως ο ιερός ποιμένας είναι το μάτι του Θεού στην Εκκλησία· τίποτα λοιπόν δεν είναι έξω από την ποιμαντική του ευθύνη και μέριμνα. Η διαφορά είναι ότι στη θεία λατρεία και το κήρυγμα του λόγου θα διακονήση προσωπικά ο ίδιος, ενώ στη λειτουργία της πίστεως, δηλαδή στην περίθαλψη των ενδεών, θα ζητήση βοήθους από το λαό. Αυτός θα δώσει στο λαό τον ουράνιο άρτο, οι βοηθοί και διάκονοί του θα μοιράσουν τον άρτο τον επιούσιο.

...Αλλά το ιερό κείμενο λέει επίσης «ἐπί τῆς χρείας ταύτης», κι αυτό θυμίζει εκείνο που γράφει σε μια του επιστολή ο μεγάλος Απόστολος, σχετικά με τη φιλανθρωπική δραστηριότητα των πιστών· «εις τὰς ἀναγκαίας χρείας» γράφει. Αυτό θα πη πως η φιλανθρωπία και η λειτουργία της πίστεως δεν πρέπει να εκτρέπονται σε ξένους σκοπούς, αλλά αυστηρά να υπηρετούν στις πραγματικές ανάγκες της Εκκλησίας. Κι εδώ τώρα δεν μπορούμε να εκταθούμε, για να δείξουμε πόσες φορές με το πρόσχημα της φιλοπτωχείας και κάτω από το μανδύα της φιλανθρωπίας και της διακονίας «τῆς εἰς τοὺς ἀγίους» επιδιώκονται ματαιόδοξοι και ανίεροι σκοποί.

...Θι επτά διάκονοι δεν διωρίστηκαν απλώς, αλλά χειροτονήθηκαν. Αυτό θα πη πως η φροντίδα για τους φτωχούς, η άσκηση της φιλανθρωπίας στην Εκκλησία δεν είναι μια απλή εργασία, αλλά είναι λειτουργία, καθώς αυτή τη λέξη χρησιμοποιεί ο απόστολος Παύλος. Εκείνοι στους οποίους αναθέτει η Εκκλησία αυτό το έργο είναι κι αυτοί λειτουργοί, κι είναι ακριβώς εδώ που φαίνεται η διαφορά μεταξύ της κοινωνικής πρόνοιας που κάνει το Κράτος και της φιλανθρωπίας που ασκεί η Εκκλησία· η κοινωνική πρόνοια είναι ορθολογιστική υπηρεσία, είναι πράξη πολιτική, ενώ η φιλανθρωπία είναι λειτουργία, πράξη ιερατική, που συνδέεται άμεσα με τη θεία λατρεία. Εδώ βλέπομε πόσο άστοχη κι αψυχολόγητη είναι η κατάργηση του δίσκου για τους φτω-

Κυριακή των Μυροφόρων

χούς, που βγαίνει κάθε Κυριακή και γιορτή στην Εκκλησία την ώρα της θείας λειτουργίας, όταν ο λειτουργός ιερέας δέεται στο ιερό βήμα και λέει: «μνήσθητι, Κύριε, τῶν μεμνημένων τῶν πενήτων». Υπάρχουν βέβαια κι άλλοι τρόποι για να μαζέψουμε χρήματα για τους φτωχούς, μα όλοι τους είναι ξένοι στην παράδοση της Εκκλησίας· η Εκκλησία τη μέριμνα για τους φτωχούς δεν τη θέλει έξω από το χώρο και την ώρα της θείας λατρείας, αλλά την ενσωματώνει μέσα στη θεία Λειτουργία, γι' αυτό με την ίδια λέξη την ονομάζει κι αυτή λειτουργία, «*λειτουργία τῆς πίστεως*» (Φιλιπ. 2,17). Βλέπομε λοιπόν ποιο είναι το πράγμα στην ουσία του και πόσο μακριά βρισκόμαστε σήμερα από την παράδοση της αποστολικής εποχής, όταν με πολύ κοσμικούς και θεαματικούς τρόπους ασκούμε την εκκλησιαστική φιλανθρωπία, κάνοντας πολύ θόρυβο στο δρόμο και στις εφημερίδες, με λαχειοφόρες αγορές, με ποδοσφαιρικούς αγώνες και με αποκριάτικους χορούς, τάχα, για να συλλέξουμε χρήματα για τη φτώχεια. Αυτά βέβαια δεν είναι διακονία της πίστεως, και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να λέγονται λειτουργία, καθώς εννοεί η Εκκλησία, όταν δέεται: «μνήσθητι, Κύριε, τῶν μεμνημένων τῶν πενήτων».

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης, από το βιβλίο «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΟΜΟΣ Β΄», σελ. 569 – 575, έκδοση Α΄ 2007, Αποστολική Διακονία

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ☩ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. ☩

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει τη **Δευτέρα 16 Μαΐου 2016** Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή **στην Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Στεφανίου Κορινθίας**. Ώρα αναχώρησης 3:30 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 20 €.

2) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη 17 Μαΐου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.
Πέμπτη 19 Μαΐου 2016, Παρεκκλήσι Οσίου Δαβίδ 7:00π.μ.
Σάββατο 21 Μαΐου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

3) ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

Σας καλούμε την Κυριακή 22 Μαΐου 2016 στις 7:00 μ.μ. **στη Σχολή Γάμου και Οικογένειας**. Ομιλητής θα είναι ο **π. Βασίλειος Θερμός**, ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, με θέμα: «**Τι σημαίνει χριστιανική οικογένεια;**». Παράλληλα θα υπάρχει χώρος για δημιουργική απασχόληση των παιδιών. Σας περιμένουμε με χαρά.